

РЕШЕНИЕ

№ 3742

гр. София, 03.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16
състав**, в публично заседание на 24.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **13853** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на И. Г. А. от [населено място], обл. Б., чрез адвокат И. П., съдебен адрес [населено място], обл. Б., ул. Я. С., № 32, срещу Заповед № з-6489/07.11.2012г., издадена от заместник директора на Главна дирекция Национална полиция – Министерство на вътрешните работи (ГДНП-МВР), с която на основание чл. 160, ал.2 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) е отказано снемането на полицейска регистрация № 4144/28.06.2003г., извършена от РУП Р. на И. Г. А..

В жалбата се изразява искане за отмяна на оспорената заповед, като се поддържа становище за нейната незаконосъобразност, поради опорочена административнопроцесуална процедура и неправилно прилагане на закона. Релевират се доводи, че жалбоподателят действително е осъждан, но е реабилитиран по право на основание чл. 86, ал. 1 от Наказателния кодекс (НК). Претендира се отмяна на Заповед № з-6489/07.11.2012г., издадена от заместник директора на Главна дирекция Национална полиция – Министерство на вътрешните работи.

Ответникът, чрез своя процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Представя писмени бележки.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, а и същото е видно от справка за съдимост от

03.08.2012г. на Районен съд [населено място], че жалбоподателят И. Г. А. е осъждан за престъпление по чл. 142, ал. 2, вр.ал.1, вр. чл. 20, ал. 2, от НК с влязла в сила присъда от 121.12.2006 г. по НОХД № 972/2003г., по описа на Районен съд – [населено място], на наказание „лишаване от свобода” за срок от две години, като на основание чл. 66 от НК изтърпяването на наказанието е отложено за срок от 3 години. Безспорно е също така, че И. Г. А. е реабилитиран на осн. чл. 86, ал. 1 от НК.

Жалбоподателят И. Г. А., чрез своя представител е сезирал началника на РУ Полиция – [населено място] с искане /вх. рег. № 7551/06.07.2012г./ за снемане на полицейска регистрация № 4144/28.06.2003 г., извършена в РУ Полиция - Р.. Безспорно е, че полицейската регистрация на жалбоподателя е извършена във връзка с горепосочената присъда.

Със Заповед № з-6489/07.11.2012г. на заместник директора на ГДНП-МВР, на осн. чл. 160, ал. 2 от ЗМВР е отказано снемането на полицейска регистрация № 4144/28.06.2003г., извършена в РУ Полиция - Р. на И. Г. А..

Във връзка с компетентността на органа, издал оспорения административен акт, ответникът е представил Заповед № Из-1303/27.06.2012 г. на министъра на вътрешните работи.

По допустимостта на жалбата: Заповед № з-6489/07.11.2012г. на заместник директора на ГДНП е връчена лично на И. Г. А. на 12.11.2012г., а жалбата е депозирана в съда на 23.11.2012г., в рамките на преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Във връзка с изложеното, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна - адресат на заповедта - срещу акт, подлежащ на оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговата материална компетентност. Съгласно чл. 160, ал. 2 от ЗМВР полицейската регистрация се сема, *per argumentum a contrario* -отказът това да се извърши, с писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него лица. Министърът на вътрешните работи е администратор на лични данни по смисъла на Закона за личните данни, за обработваните такива данни в информационните масиви на МВР, съгласно изричната разпоредба на чл. 163 от ЗМВР. Последният е упълномощил заместник директора на Главна дирекция Национална полиция към Министерство на вътрешните работи да сема и да отказва снемане на полицейска регистрация със Заповед № Из-1303/27.06.2012 г.

Оспорената Заповед № з-6489/07.11.2012г. е издадена в предписаната от закона форма, съдържа реквизитите, посочени в чл. 59 АПК, както и необходимите мотиви за нейното издаване. Индивидуалният административен акт е съобразен и с предписанията на нормата от специалния закон - чл. 160 от ЗМВР. В нея изрично са посочени фактическите обстоятелства и правните основания, послужили за издаването ѝ. С оглед на това първоинстанционният съд намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя И. Г. А. за липса на мотиви и неяснота в съдържанието на индивидуалния административен акт.

Заповедта е съобразена с материалния закон и с целта на закона. Това е така, тъй като правната уредба, свързана с полицейската регистрация на гражданите в Република Б., е уредена в нормите на ЗМВР /чл. 59, чл. 160, ал. 2 и сл./ и Наредба № Из-701/17.03.2011г. на министъра на вътрешните работи.

Съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗМВР полицейските органи регистрират лицата, които са

привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. По своя правен характер /чл. 59, ал. 2 от ЗМВР/ полицейската регистрация е вид обработване на лични данни на лицата, която се осъществява при условията на закона, като за събирането на личните данни и за дактилоскопирането и фотографирането не се изисква съгласието на лицето. От друга страна, редът за извършване на регистрацията, съгласно чл. 59, ал. 6 от закона се определя с Наредба, която се издава от Министъра на вътрешните работи - Наредба № Из-701/17.03.2011г. за реда за извършване на полицейска регистрация /в сила от 01.04.2011 г./. Съгласно чл. 3 от Наредбата лицата, привлечени като обвиняеми за умишлено престъпление от общ характер подлежат на полицейска регистрация.

В конкретния случай на И. Г. А. е извършена полицейска регистрация в в РУ Полиция - Р. - рег. № 4144/28.06.2003г. за престъпление по чл. 142, ал. 2, вр.ал.1, вр. чл. 20, ал. 2, от НК с влязла в сила присъда от 121.12.2006 г. по НОХД № 972/2003г., по описа на Районен съд – [населено място], на наказание „лишаване от свобода” за срок от две години, като на основание чл. 66 от НК изтърпяването на наказанието е отложено за срок от 3 години.

В нормата на чл. 160, ал. 2, т. 1-5 от ЗМВР са посочени изчерпателно основанията за снемане на полицейска регистрация - 1. когато е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство е прекратено, с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от НПК; 3. когато е влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; 5. лицето е починало, като в този случай искането за заличаване може да се направи от неговите наследници.

Гореизложено сочи на липса на законови предпоставки за заличаване на полицейската регистрация на И. Г. А.. Настъпилата реабилитация по чл. 86, ал. 1 от НК заличава факта на осъждането и отменя в бъдеще последиците от същото, но не представлява основание, посочено в нормата на чл. 160, ал. 2 от ЗМВР за заличаване на полицейската регистрация. Настъпилата реабилитация дава основание за издаване на свидетелство за съдимост на лицето без отметки за осъждане, но сама по себе си не е предпоставка за снемане на полицейската регистрация. Очевидно законодателят различава реабилитацията като институт на наказателното право /чл. 85 - 88 от НК/ и полицейската регистрация - като вид обработване на данни и използване им само за предотвратяване и разкриване на престъпления. Оттук следва и различието на правните основания за настъпване на реабилитацията /регламентирани в НК/ и основанията за снемане на полицейска регистрация /изрично изброени в ЗМВР/.

Предвид изложеното, съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд – София град, I отделение, 16 състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. А. срещу Заповед № з-6489/07.11.2012г., издадена от заместник директора на Главна дирекция Национална полиция – Министерство на вътрешните работи.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република Б. с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Административен съдия:

